

ĐỀ CHÍNH THỨC

(Đề gồm 02 trang)

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản:

^ Hành trình từ bản người Dao đến học bổng châu Âu của một cô gái dân tộc thiểu số sẽ truyền cảm hứng tới mọi người về khát khao chinh phục những chân trời, dù bạn là ai và sinh trong hoàn cảnh nào. 2

Chọn con đường ngược chiều so với suy nghĩ của bản làng, Chảo Thị Yến quyết tâm học hết cấp 3, sau đó cô trở thành sinh viên Đại học Lâm nghiệp.

Năm 2016, sau khi tốt nghiệp đại học loại xuất sắc, Yến dành được học bổng toàn phần trị giá 50.000 USD tức khoảng 1,2 tỷ đồng, đào tạo Thạc sĩ ngành quản lý tài nguyên rừng bền vững tại Đức và Italy, trở thành cô gái miền núi đầu tiên của xã vùng biên giới Việt - Trung đi du học. Tất cả hành trình đầy gian nan nhưng vô cùng tự hào ấy được Chảo Yến ghi lại trong cuốn tự truyện "Đường ngược chiều".

Du học và quay trở về Việt Nam, Chảo Thị Yến hiện là một cán bộ của Trung tâm Con người và Thiên nhiên với những dự án giúp ích cho các vùng khó khăn. Dám mơ, dám đi và dám thử một lần ngược chiều, những điều ấy đã tạo nên một Chảo Thị Yến khác biệt, bản lĩnh và truyền cảm hứng.

(Chảo Thị Yến, Cô gái từ bản người Dao đến học bổng châu Âu,

Nguyễn Nga, Trung tâm tin tức vtv24 - VTV News, thứ 4, ngày 01/04/2020)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Văn bản trên cung cấp cho anh/chị thông tin gì? \

Câu 2. Theo tác giả, những điều gì đã làm nên sự khác biệt của Chảo Thị Yến?

Câu 3. Anh/chị hiểu như thế nào về *đường ngược chiều* trong suy nghĩ của Chảo Thị Yến?

Câu 4. Thông điệp có ý nghĩa nhất anh/chị rút ra từ văn bản trên là gì? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1 (2.0 điểm)

Từ đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết 01 đoạn văn (khoảng 150 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về tầm quan trọng của sự khác biệt trong cuộc sống.

Câu 2 (5.0 điểm)

Phân tích nhân vật Huân Cao qua đoạn trích:

Suốt nửa tháng, ở trong buồng tối, ông Huân Cao vẫn thấy một người thợ lại gầy gò đem rượu đến cho mình uống trước giờ ăn bữa cơm tù. Mỗi lúc dâng rượu với đồ nhắm, người thợ lại lễ phép nói:

– Thầy quản chúng tôi có ít quà mọn này biếu ngài dùng cho ấm bụng. Trong buồng đây, lạnh lắm.

Ông Huấn Cao vẫn thản nhiên nhận rượu thịt, coi như đó là một việc vẫn làm trong cái hứng sinh bình lúc chưa bị giam cầm. Rồi đến một hôm, quản ngục mở khoá cửa buồng kín, khép nép hỏi ông Huấn:

– Đói với những người như ngài, phép nước ngặt lắm. Nhưng biết ngài là một người có nghĩa khí, tôi muốn châm chước ít nhiều. Miễn là ngài giữ kín cho. Sợ đến tai lính tráng họ biết, thì phiền lụy riêng cho tôi nhiều lắm. Vậy ngài có cần thêm gì nữa xin cho biết. Tôi sẽ cố gắng chu tất.

Ông đã trả lời quản ngục:

– Người hỏi ta muốn gì? Ta chỉ muốn có một điều. Là nhà người đừng đặt chân vào đây.

Khi nói câu mà ông cố ý làm ra khinh bạc đến điều, ông Huấn đã đợi một trận lôi đình báo thù và những thủ đoạn tàn bạo của quan ngục bị si nhục. Đến cái cảnh chết chém, ông còn chẳng sợ nữa là những trò tiểu nhân thị oai này. Ngục quan đã làm cho ông Huấn bực mình thêm, khi nghe xong câu trả lời, y chỉ lễ phép lui ra với một câu: “Xin lĩnh ý”. Và từ hôm ấy, cơm rượu lại vẫn đưa đến đều đều và có phần hậu hơn trước nữa; duy chỉ có y là không để chân vào buồng giam ông Huấn. Ông Huấn càng ngạc nhiên nữa: năm bạn đồng chí của ông cũng đều được biệt đãi như thế cả.

[...]

Biết đọc võ nghĩa sách thánh hiền, từ những ngày nào, cái sở nguyện của viên quan coi ngục này là có một ngày kia được treo ở nhà riêng mình một đôi câu đối do tay ông Huấn Cao viết. Chữ ông Huấn Cao đẹp lắm, vuông lắm. Tính ông vốn khoáng, trù chổ tri kỉ, ông ít chịu cho chữ. Có được chữ ông Huấn mà treo là có một vật báu trên đời. Viên quản ngục khổ tâm nhất là có một ông Huấn Cao trong tay mình, dưới quyền mình mà không biết làm thế nào mà xin được chữ. Không can đảm giáp lại mặt một người cách xa y nhiều quá, y chỉ lo mai một đây, ông Huấn bị hành hình mà không kịp xin được mấy chữ, thì ân hận suốt đời mất.

(Trích Chữ người tử tù – Nguyễn Tuân, Ngữ văn 11, tập 1, NXBGDVN, tr 111- 113)

Từ đó, hãy nhận xét quan niệm thẩm mỹ của nhà văn.

-----HẾT-----